

„STRAŽA“

izbaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Z uredništvom se more govoriti
vsek dan od 11.—12. ure dopold.

Telefon št. 113.

Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četrť leta 3 K
Mesečno 1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 55.

Maribor, dne 18. maja 1910.

Letnik II.

Polzela.

Savinjska dolina je razburjena. Med našim slovenskim ljudstvom vre. Ako merodajni faktorji ne bodo pravočasno ukrenili vse potrebno in ne bodo prenehali izzivalni nemški nastopi, bo zbruhnila ljudska nevolja s tako elementarno silo na dan, da bo marsikomu še dolgo šumelo po ušesih.

To silno ogorčenje je popolnoma umevno. Nestrpní nemški privandraci, ki so obogateli na naših tleh, so začeli drzno dvigati svoje glave in hočejo oholo zagospodariti tudi na naši slovenski zemlji. — Kot prvi korak v dosego tega cilja smatrajo ustanovitev šulvereinske šole, za katero delajo s polnim parom. Že sam Malik je bil na Polzeli in je podelil svoj vsenemški blagoslov.

Početje Nemcev in nemškutarjev na Polzeli je tipično za njihovo prodiralno in roparsko politiko. Tam kje na Slovenskem se naseli nemški tovarnar. Kmalu zvabi k sebi nekaj nemških uradnikov in pa boljših delavcev. Dokler je podjetje v povojih je vse mirno in Nemci so najbolj vljudni in kulantni sosedje. Ko si je pa Nemeč zasigural obstoj, se prične šopiriti in bahato prezira avtohtono slovensko ljudstvo. A to je le pričetek. Ne mine dolgo in tovarnar in njegovo uradništvo že obdeluje z vsemi sredstvi v tovarni zaposlene slovenske delavce, da morajo zatajiti svojo materinščino in pomnožiti število narodnih izdajic. In marsikateri slovenski delavec postane radi nezavednosti in iz materielnih skrbi nemškutar. S tem je pa tudi že dano ogrodje za šulvereinsko šolo. Potem gre korakoma naprej. Par let preteče in v prej popolnoma slovenskem kraju imamo nemško naselbino, ki je bogato dotirana od raznih bojnih nemških društev in sili Slovence k neprestanemu obrambnemu delu. Tak boj pa absorbira mnogo naših duševnih in gmotnih sil in nam je v vsakem oziru v škodo.

Narodni moment v takih slučajih smo že nekoliko označili. Vsi neznajčni, nesamostojni in sebični elementi se zbirajo okrog podjetja in pomagajo večati število privandrancev. Za njihove otroke skrbi šul-

verein munificentno, tako da število posilinemcev rapidno rase.

Mogoče bo marsikdo rekel, da po takih nezavednih in se ne vpoštevajočih elementih nam ni treba žalovati. Na tem je gotovo mnogo resnice. Moralne moči, ki je nujno potrebna vsakemu narodu za obstoj, v takih naselbinah ni veliko. Lim, ki drži vse skupaj in tvori vso odporno moč, so nešteti nemški tisočaki. Zdrava, etična načela v tem slučaju ne pridejo do veljave, toliko bolj pa znana prislovica: Denar sveta vladar.

A pomisliti moramo še nekaj drugega. Neomajna resnica namreč je, da nobena šola, ne producira toliko nezavednih analfabetov, kakor nemške šole. Tudi ni drugače mogoče. Slovenski otroci imajo radi nepoznanja nemškega jezika toliko ovir, da ne morejo doseči kakih vspehov.

Ravno tako je tudi neznačajnost in moralna propalost navadno posledica ponemčevalnice. Na teh šolah veje nemško-liberalni duh, ki je prenasičen brezverstva in protestantstva. Südmarka je spiritus movens pri ponemčevalni nemški politiki. Ta Südmarka pa naseljuje celo na naših slovenskih tleh švabske protestante. Pod takimi vplivi potem pač ne more biti govora o drugi morali, kakor o oni, ki ji je moč nad pravico, ki pa logično vstvarja oholeže in sebične neznačajneže.

Nemci pri svoji osvajaški politiki niso šli polovičarsko na delo. Uvideli so, da s poštenimi sredstvi se ne dajo doseči krivični rezultati, zato so odločno pomandrali vsa plemenitejša nagnenja in so si začrtali sistem, s katerim vstvarjajo neizobražene in korumpirane egoiste, ki so brez idealnega poleta in jim je materija vse, ker vedo, da so taki njihova najzanesljivejša in brezpogojno vdana garda.

Ako tem, za naše ljudstvo pogubonosnim momentom dodamo še gospodarskega, potem mora biti vsakemu vsaj približno jasno, kako efikajtsko je početje vsakogar, ki bi šel Nemečom na roke. Kadar se ustanavlja kaka šulvereinska šola, se ljudem vedno natvezuje, da stroškov ne bo imel ne posameznik, ne občina nobenih, ampak bo vse plačal šulverein. To

so navadne farbarije. V pričetku šulverein že da nekoliko tisočakov, ko pa šola postane javna, jo hitro zvali na občino, ki mora potem poleg že obstoječih šol, ki zadostujejo, vzdrževati še eno, nepotrebno. (To se pa ne da spreminjati potem, ko šola že stoji in ima pravico javnosti, ampak se mora preprečiti že sedaj pri osnovanju. Kdor si noče nalagati v do glednem času novih bremen, naj gre z vso silo in vnemo na agitacijo proti nemški šoli.)

Vsak zaveden Polzeljan mora priti iz vseh navedenih vzrokov do zaključka, da se mora napovedati nemški šoli neizprosno boj.

S. K. Z., (naši poslanci in naše časopisje) bo stalo trdno ob strani vrlih slovenskih Polzeljanov. Z vsem sredstvi, ki so nam na razpolago, bomo pojasnjevali pogubonosni vpliv potujčevalnic in bodrili ljudi k odločnemu odporu.

Glavni in odločilni del boja pa odpada na vrle Polzeljane same. (Ako nečete, da bi dobila krasna Polzela, neizbrisljiv madež, da bi se vgnezdila pri vas kopica narodno nestrpnih in izdajalskih, v brezverstvu in protestantizmu se potaplajočih nevkrotljivih sovražnikov, ki bi skušali dobiti z vsemi sredstvi oblast v roke, da bi vas potisnili k tlom, potem na podrobno agitacijo. Vodilni možje na Polzeli morajo nemudoma od moža do moža, da se vsakemu pojasni dalekosežna zadeva, in stariši radi nepoučenosti in v zaupanju do nemških agitatorjev, ne vpišejo svojih otrok v šulvereinsko šolo. Na delo! Nihče ne sme zanemariti svoje dolžnosti!

Ako bomo strnili skupaj v živahnem delu vse naše moči, potem se nam mora posrečiti, da ohranimo biser Savinjske doline neomadeževan in bomo razpršili težke oblake, ki se sedaj kopičijo nad ponosno Polzelo. Savinjecan hoče in mora biti na svoji zemlji svoj gospod!

Protestni shod proti nemški šoli.

S. K. Z. priredi v nedeljo 22. t. m. v sporazumu s Slov. Stražo protesten shod po rani maši pri gosp. C. permannu v Polzeli.

PODLISTEK.

Prva Slovenca na švicarskih ledenikih.

Potopisne črtice — spisal A. Cilenšek.

(Dalje.)

Takoj nastopimo drzno pot; pri vsakem koraku skrbno pazimo, da ne izgubimo neobhodno potrebne- ga ravnotežja. Ako bi se le eden malo obregnul z nogo ob malodane navpično ledeno steno, kaj lahko bi zdrknil v 300 m globoki prepad ter potegnil še tovariša za seboj.

Trebalo je torej skrajne previdnosti, da srčno prečkamo nevarno ledeno steno.

Prvi je nastopil to res omotično pot Peter Inābnit, z Jankotom sva ga pa kolikor le mogoče z vrvjo zavarovala.

Ko je bila vrv med njim in nama popolnoma napeta ter ni mogel vsled tega več naprej, se je s cepinovo ostjo zasidal v ledeni steni, na kar sem mu sledil jaz, ki sem bil sredi 30 m dolge vrvi navezan.

Dočim je Janko drugo polovico vrvi po malem izpuščal, je vodnik prvo polovico ravno tako počasi k sebi vlekel, tako da je bila vrv med nami vedno napeta. Tik pred vodnikom sem se tudi jaz zavaroval s cepinom.

Slednjič sva oba srečno privlekla tudi Jankota kraj sebe, ki je seveda tudi zapičil svoj cepin v omeščani led.

Tako smo kakor prilepljeni nekaj trenutkov viseli ob steni ter nemoteno zrlí v strašno globočino pod seboj, na kar smo v istem redu še dvakrat ponovili opisani manever.

Ni mi pač treba povdarjati, da je vsem trem precej odleglo, ko smo srečno stopili na tako zaželjeno skalovito greben.

Kmalo se priplazimo po ozkem zidu do velike previseče skale. Ob železnem klinu se vspnemo nad njo ter pridemo na drugo plat omenjenega grebena.

Dobrih 10 minut pležamo ob železnih klinih po strmem, a ne pretežavnem skalovju navzgor.

Ob levici se dviga leden izrastek Grindelwald-Fiescherfirna zelo strmo navzgor; stojimo na mestu, kjer so prej nekdanji iz Grindelwalda, čez Bäregg in Kalli prihajali turisti v Bergli-kočo.

Odslej korakamo po nadelani poti — nadelani seveda samo za veleturiste.

Po skoraj navpičnem zračnem grebenu pležamo kviško, potem sledi kos izklesane, z železnimi klini zavarovane steze; dvakrat premagamo previseče skalovje po močnih lesenih lestvicah.

Po ozkih, vijugastih stopnicah, s katerih lahko pregledaš ves velikanski Grindelwald-Fiescherfirn, stopimo ob ½5. uri neposredno pred — Bergli-kočo, ki tvori drugo etapo najinega pohoda na ponosno Jungfrau.

Ta koča leži 3299 m visoko ter je last Bernske sekcije švicarskega planinskega kluba (S. A. C.). Postavljena je bila v začetku sedemdesetih let, prenovljena pa leta 1904.

Na zidanem temelju stoječa koča ima (le eno podolgasto sobo, ki nudi kakí dvanajstorici prav prijetno zavetišče. Ravno kar opisani silno težavni dostop do nje njo dela tudi varno pred ono vrsto hribolazcev, ki postopajo od koče do koče le s tega namenom, da tam popivajo ter širokoustno vsiljujejo resnim turistom svojo namišljeno alpinsko modrost.

Nekdanji vodnik, ki si je v Jungfrauskem krajstvu pohabil nogo, čuva v letnih mesecih to kočo. Za prijazno besedo in primerno napitnino rad po-

streže semkaj došlim turistom s tem, da jim skuha s seboj prinesena jedila in čaj.

Ko se odvežemo raz vrv ter porinemo svoje cepine v temeljnu se nahajajočo luknjo, vstopimo ob vshodni strani v kočo.

Kakor bi bili že stari znanci, se veselo pozdravimo s petorico turistov, ki sedijo ob dolgi mizi pri polnih egiptovskih loncih. Iz poslednjega dejstva sva takoj spoznala, da morajo biti Nemci, ki tudi kot turisti skrbno strežejo svojemu razvajanemu želodecu. In res, nisva se motila: bili so sami „rajhovci.“

Ozrši se proti železnima štedilnikoma opazim na klopi sedečega, postarnega moža z redko brado in s sukneno čepico na glavi, ki pridno puha tobak iz male čedrice.

V prepričanju, da imam čuvaja koče pred seboj, stopim takoj k resnemu možu ter mu ponudim desnico v pozdrav. Očividno se je razveselil prijaznega pozdrava. Ko mu še potrkam na ramo, češ, da ga že dobro poznam iz Biendlrove knjige „Die Jungfrau“, sem si mahoma osvojil njegovo srce.

Vkljub pohabljeni svoji nogi naglo vstane ter postavi dve železni ponvi z ledeno vodo na štedilnika — eno za čaj, drugo za grahovo juho — v peči pa nameče nekaj borovih polen.

Da ga še bolj pridobim, ponudim mu čašico konjaka in izvrstnega avstrijskega tobaka za priljubljeno mu picco. Odslej nama je mož tako stregel, da sva ga bila z Jankotom kar vesela.

S Petrom Inābnitom, ki je kot vodnik vaju tudi kuhanja, sta nam v kratkem času skuhalo izvrsten čaj, ki nas je prijetno pregrel in poživil; pa tudi velika skleda grahove juhe, v katero smo si naredili bellega kruha, šla nam je v dober tek.

Med tem pa so vedno prihajali novi turisti — izvabilo jih je semkaj jasno nebo, ki je obetalo krasno vreme za Jungfrauski pohod. (Dalje prih.)

Uspehi slovenske obstrukcije.

Z veseljem lahko bilesimo, da nas pričakovane, ki smo ga gojili o konečnem vspehu slovenske obstrukcije v Gradcu, ni razočaralo. Smotreno in dalekovidno začrtana taktika naših poslancev rodi svoje sadove. Prej pozabljeni in nepoznani štajerski Slovenci stopajo na plan.

Vsa avstrijska javnost je začela obračati svojo pozornost na jug naše monarhije, posebno na razmere, ki so nastale vsled slovenske obstrukcije, v naši zeleni Štajerski. Dokler smo imeli prejšnje slogaške in liberalne zastopnike v Gradcu, so se delile nam mrvice iz bogato obložene mize — to je bilo vse. Kakor hitro pa so prišli poslanci K. Z. v deželno zbornico, se je vse spremenilo. Korajžno in samozavestno so naši poslanci povedali nemškonalni gospodi, da se ne zadovoljujejo več z beraškimi mrvicami, ampak hočejo biti enakovredni in enakopraven faktor.

V pričetu so se oholi Nemci rogali, a možat nastop naših poslancev jim je kmalu pregnal zaničljiv posmeh iz usten.

A ne le naši nemški sodeželani, vsa avstrijska javnost je osupnila, ko je čula o boju naših poslancev v Gradcu in o solidarnosti in navdušenju, s katerim spremlja vse slovensko ljudstvo ta boj. Staro, že popolnoma vkoreninjeno prepričanje, da bi z narodnim premirjem na Češkem zavladal narodnostni mir preko vse države, se je pričelo majati. Zastareli in okosteneli politiki so pričeli uvidevati, da bo naša notranjepolitična kriza sanirana samo, ako se sklenejo pošteni kompromisi med vsemi avstrijskimi narodi.

Dolgo so bili naši glasovi v tem oziru glasovi zapuščenega v puščavi. Sedaj pa ni več tako. Dоследni in vstrajni politiki naših poslancev se je posrečilo, prebiti led in zainteresirati vso politično javnost za naše narodne zahteve.

Zopet stoji enkrat v ospredju avstrijske politike narodnostno vprašanje. A kaka razlika. Dočim se je prej vedno govorilo samo o premirju in kompromisu na Češkem in so se delali razni načrti in predlogi samo za kraljevino Češko, prihajajo sedaj od vseh strani vesti, da pripravljajo razni parlamentarci okvirne zakone, po katerih bi se uredilo jezikovno vprašanje po vsej državi.

Češki agrarci so že v zadnji seji Slov. Unije naznanili, da hočejo predložiti tak okvirni zakon. Poslanec Bukvaj ima, kakor poročajo listi, tak načrt že izdelan. Tudi italijanski poslanec Bugatto je izdelal podoben načrt za celo državo. Ta dejstva pomenjajo velik in krepak korak naprej. Nas Slovenci, ki smo bili do še ne davnega časa popolna brezpomembna ničla, se je pričelo vpoštovati. Gotovo je, da se preko nas v Avstriji ne bo prišlo na dnevni red. Ti vspehi naše politike so veliki. Veseli nas, da so k temu v veliki meri pripomogli naši štajerski poslanci s svojim nastopom v deželni hiši.

Naj ovinkarijo in lažejo liberalci kakor hočejo, mi gremo po odločno začrtani poti.

Dr. Verstovšek med svojimi volilci.

V okraju, ki je še ne dolgo veljal za liberalno postojanko, si pridobiva naša misel vedno več tal. Kraji, ki so veljali za liberalne trdnjave, so prešli v naše roke in marsikateri prejšnji nasprotnik se tesno oklepa prapora S. K. Z.

Deželni poslanec dr. Verstovšek je neumnoro na delu, da bi izpodrinil zadnje liberalne ostanke. Za praznike je bil zopet med svojimi volilci. Dobili smo sledeči poročili.

St. Jan pri Spodnjem Dravogradu.

V nedeljo dne 15. t. m. je bilo pri nas jako živahno. Posestnikov in gospodarjev je prišlo mnogo od vseh strani: iz St. Jana, St. Petra, Otiškega vrha, Starega trga in zlasti so bili dobro zastopani vrli Pamečani. Prostori gospoda Časa so bili natlačeno polni. Z veseljem so sprejeli kmetje deželnega poslance dr. K. Verstovška.

Odbornik S. K. Z. gospod Schöndorfer otvori zborovanje, pozdravi navzoče in predlaga posestnika, uglednega moža, gospoda Barta za predsednika.

Nato poda predsednik besedo deželnemu poslancu, ki v krepkih, odločnih in umljivih besedah razloži volilec splošni položaj v državnem zboru in o njegovem delovanju kot deželni poslanec. Natanko razloži vzroke obstrukcije in pojasni dosedanje stanje. Odločno graja neodkrito in lažljivo poročilo celjskih listov o pogajanjih.

Vsi volilci so sprejeli z odobravanjem poslančovo poročilo. Gospod predsednik se mu zahvali iskreno za njegov trud in delovanje.

Gospod župan Werdnig, po domače Podržan, se oglasi večkrat k besedi. Povdarja, da odobrava vse, kar deluje deželni poslanec in želi, da bi vstrajal na tej poti.

Gospod župan Pirtošek iz Pake, znani zagovornik S. K. Z., prav vneto vzbuja volilce, da se vedno udeležijo vseh volitev do zadnjega moža, in biča s pikrimi besedami nastop celjske lažinapredne stranke. Gospod Podržan je skoro že prikimal, tako prepričevalno je govornik označil postopanje te liberalne stranke.

Častiti gospod župnik Mojžišek je nasvetoval, da bi osnovali kmetje kmetijsko podružnico.

Deželni poslanec dr. Verstovšek je večkrat dal pojasnila v raznih gospodarskih zadevah.

Po dveinpolurnem zborovanju je zaključil gospod Bart zborovanje in na njegov poziv so vsi vstali in zaključili večkrat živio poslancu, od katerega so se prisrčno poslovili. Vsi so bili zadovoljni, da je bil tak lep red in mir; zlasti pa so ponosni domačini, da so se tako lepo spremenile razmere v občini.

Staritrg pri Slovenjgradu.

V nedeljo je priredilo bralno (društvo predavajanje v Starotrgu.

Govoril je poslanec dr. K. Verstovšek o potrebi izobrazbe z ozirom na gospodarski napredek.

Pri predavanju so bili tudi trije odlični gosti iz Slovenjgrada.

Predsednik Schöndorfer obžaluje, da ni vseh Starotržanov na zborovanju, zlasti pa mladine, da bi slišala lepe nauke, katere je podal govornik. Upati je pač, da se predavanja v bralnem društvu redno vršijo. Društvo mora oživeti. Torej na delo!

Politični pregled.

Državni zbor.

Češko-nemška pogajanja.

Češko-nemške konference so pred durmi. Seveda je veliko vprašanje, ali bodo imele kaj pozitivnih vspehov ali ne.

„Neue Freie Presse“ piše, da bo glavna naloga parlamenta po Binkoštih rešitev finančnih vprašanj, teh pa ne bo mogoče rešiti s kako novo parlamentarno večino ali pa s spremembo sistema. Deficit v državnih financah se bo z gradbo vojnih ladij in s pomnožitvijo armade seveda še zvišal.

Delavni program.

Prva seja poslanske zbornice po Binkoštih je danes dne 18. t. m.; zasedanje pa bo trajalo do 8. julija.

O delavnem programu za to zasedanje bo odločala jutri seja klubovih načelnikov. Ta mesec ne bo več veliko plenarnih sej, ker bo veliko časa rabil proračunski odsek, da že v prihodnjih treh tednih reši vladne predloge. Odsek bo imel seje vsak dan od 10. do 12. ure popoldne in od 2. do 8. ure popoldne.

Predsednik Pattai namerava seje poslanske zbornice končati vsakokrat že ob 5. uri popoldne. Zato bo delo poslanske zbornice obstajalo skoro le v tem, da reši proračun. Bolj kočljiva vprašanja ne pridejo na vrsto.

Slovanski kongres v Sofiji.

V seji pripravljalnega odbora za slovanski kongres v Sofiji je poročal predsednik St. Savič Bobčev o posvetovanju s poslancem dr. Kramarjem, z Romanom Dmowskim in s srbskim delegatom dr. Markovičem, predsednikom Slovenskega Juga.

Med drugim je naznanil, da se je na tem sestanku definitivno sklenilo, da se skliče kongres dne 6. julija. Kongres bo trajal 4 dni. Istočasno se vršita v Sofiji kongres slovanskih časnikarjev in kongres slovanskih zdravnikov in prirodoslovcev.

Pripravljalni odbor bo že te dni jel razpošiljati vabila na kongres. Na kongresu bodo zastopani vsi Slovani razen Poljakov, ki so po Dmowskem definitivno odklonili udeležbo. V Sofiji se je ustanovil poseben odbor, ki si je na del nalogo, da preskrbi slovanskim gostom primerna stanovanja.

Raznoterosti.

Sv. birma. Na binkoštni praznik dne 15. maja se delili prevzvišeni gospod knezoškof po slovesni pontifikalni sv. maši v stolnici v Mariboru zakrament sv. birme. Birmanecv je bilo 845. Pred delenjem sv. zakramenta so prejeli birmanci, botri in vsi navzoči sveti apostolski blagoslov s popolnim odpustkom.

Iz politične službe. Okrajni tajnik Franc Vidic je premeščen iz Slovenjgrada v Gradec.

Instalacija Strossmayerjevega naslednika. Kakor je znano, je imenovan za naslednika na škofovski stolici v Djakovu zagrebški pomožni škof dr. Ivan Krapac. Hrvaški listi poročajo, da bo dr. Krapac slovesno vstoličen za djakovskega škofa na praznik sv. Petra in Pavla dne 29. junija.

Prešeren v bolgarskem prevodu. „Slavjanski Glas“, ki ga izdaja „Slavjanskoto blagotritelno društvo“ v Bolgariji in ga urejuje znani bolgarski slovofil vseučiliški profesor S. S. Bobčev, priobčuje v svoji zadnji številki Prešernovo „Zdravico“ v prevodu profesorja S. Čilingirova. Pesmi je urednik dodal to-le pripombo: „Dal Bog, da bi se ta pesem razširila po vsem slovanskem svetu, da bi združevala razcepljene slovanske narode ter krepila v vsakomur izmed nas narodno slovansko samozavest.“

I. izkaz. Za spomenik bratov dr. Gustav in Benjamin Ipavice so poslali sledeči gospodje, gospe in gospodične v St. Juriju ob juž. žel. svoje prispevke: Kincl Herman, krčmar, 2 K; Kincl Avgust, krčmar, 2; Kincl Fani, tržanka, 3; Teichmeister Rozika 2; Drofenik Jakob, tržan, 10; Drofenik Jožef, posestnik, 6; dr. Jožef Ipavice, zdravnik, 50; dr. Marko

Ipavice, c. kr. komisar, 50; Jakob Artman, trgovec, 50; Franc Černovšek, posestnik in tržan, 5; Alojzij Nendl, posestnik in tržan, 5; Franc Bevcer, sedlar, 1; Anton Sivka, nadučitelj, 5; Mafija Orač, nadučiteljica, 5; Matija in Antonija Kavčič, trgovina, 10; Franc Praunseis, tržan, 10; Johan Breznik, tržan, 4; Franc Zdolšek, posestnik, 2; Josip Čretnik, izdelovatelj umetnih mlinov, 2; Alojzij Breclj, učitelj, 2; Ivan Janušek, železniški uradnik, 3; Marija Schescherko, tržanka, 5; Anton Uršič, živinozdravnik, 10; Čulek Jožef, učitelj, 2; Kveder Karl, učitelj, 3; Zidanšek Fr. trgovski službenec, 2; Franc in Marija Kartin, tržan, 20; Adam Kincl, veletržec, 5; Ivan Lösehnigg, trgovec, 5; Ludvik Cugmeister, trgovec, 5; Ivan Belle, ravnatelj poljedelske šole, 5; Jelovšek Emilija, učiteljica, 4; Šket Amalija, učiteljica, 2; Böhm Albina, učiteljica, 2. Potem še: Mat. Škorjanc, župnik pri Sv. Florijanu, 1; Fr. Škorjanc, župnik pri Sv. Pavlu, 1; dr. Anton Schwab, zdravnik v Celju, 10; narodni kvartavci v Narodn. domu v Celju 200; Franc Meško, župnik in pisatelj pri Mariji Zilji, 2; Franc Smodej, urednik „Mira“ v Celovcu, 2; Regula Franc, uradnik zavarovalne družbe v Gradcu, 5; Zvonica Ban 1 K.

Konkubinat in zakonolomstvo sta našla svojo ga častilca in zagovornika v celjskem „Nar. Dnevniku.“ V prilogi od 14. t. m. prinaša „Dnevnik“ nek umazan in opolzk prizor iz peresa zloglasnega francoskega pisatelja Prevosta. Nastopata neki starikav in seveda bogat bankir in njegova mlada ljubica. Skoro vsaka beseda, ki jo govori, je drzno in nestranno žaljenje zakonskega stanu in panegirik konkubinatstvu. Smisel vsega škandaloznega, za poltežnost in najnižje strasti preračunjenega spisa je: možu je dovoljeno slepariti svojo ženo s propalimi ženskami, ki prodajajo svoje telo za denar. Da je ta vsebina primeroma pikantno papriceirana, je pri imenovanem avtorju samoobsebi umevno. Pa bodo prišli naši liberalci, ki s takimi smrdljivimi spisi kužijo našo javnost in bodo licemersko zavijali oči ter zatrjevali, da spoštujejo vero in hočejo mladino vzgojiti v versko-nravnem smislu. Hinavci! V svojih listih pa objavljajo stvari, ki podlo blatijo in zasmehujejo verske resnice in naprave, vzbujajo surove čute, posebno pri mladini in opisujejo nastope, ki spadajo v tolerančne hiše.

Liberalni pohujšljivci se vsake toliko časa razkrinkajo in pokažejo svojo pravo barvo in svoje prave namene. Spominjamo se še dobro, ko so prikrito, v podlistku, v upanju, da bomo mi prezrli, imenovali krščanstvo „strup iz Judeje.“ Ko smo jih ostro prijeli, so korajžno zbežali. Čas za njihove naklepe še ni bil goden. Sedaj po nekotikih mesecih zopet hočejo reknoscerati teren. V drugi prilogi binkoštna številka prinašajo neko Prevostovo svinjarijo pod nedolžnim naslovom „Dobro srce.“ Gotovo so bili uverjeni, da se bodo nekaznovani zmuzali, a ne bo šlo. Njihove račune hočemo temeljito prečrtati. Našim liberalcem se ne bo tudi sedaj posrečilo, da bi s priobčevanjem pornografičnih spisov in pravno skvarjevali in zastrupljevali naše pošteno ljudstvo. Dokazati in povedati hočemo ljudstvu, oprti na ta novi liberalni naklep, da je konečni cilj liberalizma, ljudstvo versko in moralno podivjati, ker le tako ljudstvo jim voljno in slepo sledi.

Iz šole. Deželni šolski svet je v seji dne 12. t. m. sklenil, da se petrazredna ljudska šola, pri Sv. Andreju v Leskoveu poviša v šestrazrednico. Za učiteljico ročnih del je imenovana gospa Ana Germovšek na Pilštanju. Definitivni učitelj Janez Rošker v Mariboru je umirovljen.

Poziv vsem slovenskim zdravnikom! Da okrepmo idejo jugoslovanske vzajemnosti in da pripravimo tla bodočim slovanskim zdravniškim kongresom, sklenili smo na zadnjem občnem zboru, posetiti dne 26. in 27. t. m. brate Hrvate. Dogovorno s Sborom liečnika kraljevine Hrvatske i Slavonije, določil se je izletu v Zagreb naslednji program: Na praznik dne 26. t. m. ob 7. uri 20 minut odhod iz Ljubljane. Na Zidanem mostu pridružijo se štajerski kolegi. Prihod v Zagreb ob 12. uri 15 minut. Ob 1. uri obed v Palace-hotelu. Ob 3. uri izlet v Samobor, ob 8. uri zvečer komerz v Palace-hotelu. V petek dne 27. t. m. ob 8. uri zjutraj poset bolnice milosrdnih sestara, ob pol 10. uri poset zagrebškega Sanatorija, ob 11. uri otvorjenje parne pralnice in zavoda za desinfekcijo, ter poset groblja na Mirogoju, za tem vožnja okoli Tuškancea. Ob 1. uri obed v Palace-hotelu. Ob 6. uri zvečer mesečna skupština Sborna liečnika. Ob 8. uri skupna večerja v Palace-hotelu. Ob 10. uri povratek v Ljubljano, kamor dojdemo ob 3. uri zjutraj. Tedaj zelo lep in zanimiv vspeh! — Vse slovenske kolege vabim, da se udeležijo izleta in sicer se naj vsakdo po možnosti drži določenega programa. Kedor je pa zadržan, se seveda lahko posluži poznejših vlakov. Na vsak način naj se pa vsak udeleženec javi podpisnemu predsedstvu, ker mora Sbor liečnika radi vozov itd. vedeti število udeležnikov. Naravno je, da se izleta tudi lahko udeležijo dame. — Za Društvo zdravnikov na Kranjskem: dr. Demeter Bleiweis-Trsteniški.

Vodstvo Zadrudne zveze v Celju obstoji iz trimvirata: dr. Kukovec, dr. Božič, dr. Kalan. Vsi drugi udje načelstva s predsednikom dr. Rosino vred so več ali manj marionete triumvirata, katerega izvrševalni organ je zadrudni potovalni učitelj Miloš Štiber. Isti triumvirat ima tudi vodstvo Zveze slov. posojilnic v Celju: dr. Kukovec kot Zvezin načelnik, dr. Božič kot ravnatelj Zvezne tiskarne, dr. Kalan

kot ravnatelj Zvezne trgovine. Za javno mnenje pa skrbe žurnalisti Spindler, Lešničar in Prekoršek. To so tedaj tisti „Celjani“, o katerih pravi „Nar. List“: „Dejstvo pa je, da se v stranki ne dela, kakor bi se moralo, da se zunanji somišljeniki veliko preveč zanašajo na to, kaj bodo Celjani storili.“ No, na te se res ni zanesti.

30letnica nemškega šulvereina. Dne 14., 15. in 16. maja se je vršila v Gradcu velika slavnost, povodom 30letnice nemškega šulvereina. Vse kar čuti nemško, posebno pa naši spodnještajerski neodrešenci, so drli v Gradec, da so bili navzoči pri tem vele-nemškem dirindaju. Gradčani so računali na velikansko število gostov, a glede na naravnost židovsko reklamo je bila udeležba nepovoljna. Izmed spodnještajerskih nemških poslancev so bili navzoči: Malik, Wastian in ptujski Ornig. Že na pozdravnem večeru so govorniki samo s strastnim udrihanjem po Slovenceh pričeli slavnost. Največ kadila se je zažigalo Roseggerju, ki je sprožil misel o 'dvamilijonskem fondu. Na binkoštno nedeljo je na glavnem zborovanju med drugimi govoril tudi štajerski deželni glavar so govorniki samo s strastnim udrihanjem po Slovenceh pričeli slavnost. Največ kadila se je zažigalo Roseggerju, ki je sprožil misel o 'dvamilijonskem fondu. Na binkoštno nedeljo je na glavnem zborovanju med drugimi govoril tudi štajerski deželni glavar grof Attems, ki je pozdravljaj imenom štajerske dežele. To je žaljenje slovenskega ljudstva na Spodn. Štajerskem, da glavar dvojezične dežele pozdravlja društvo, ki se je zaklelo uničiti z nemškimi šolami slovenski življenj ob meji.

Štajersko.

Slovensko gledališče v Mariboru. V soboto 21. majnika t. l. igrajo ljubljanski igralci najnovejšo angleško satirično komedijo W. Somerset-Maughama: „Sebastijan veliki knez Georgijski“ (Jack Staw). Angleška veseloigra se bistveno razlikuje od francoske in nemške; vedno ima nekaj groteskega v sebi in tudi nekaj moralizujučega. To je vidno v veseloigri „Sebastijan veliki knez Georgijski“, ki je res vesela igra, polna grotesknih prizorov in kontrastov. To duhovito delo se je igralo v januarju 1910 v Ljubljani prvič in sploh prvič v celi Avstriji. Slovensko gledališče ljubljansko je lahko ponosno na ta čin, zakaj še-le v začetku marca je bila premijera te izvrstne komedije na dunajskem ljudskem gledališču in je tudi pravkar na repertoiru Narodnega divadla v Pragi. Glavno in naslovno ulogo igra režiser gospod Nučič. Velike uloge imajo dame: gospa Bukšekova, gdč. Thalerjeva, gospa Juvanova, gdč. Peršljeva in gdč. Danilova. Gospodje: Bukšek, Danilo, Povhe, Peček in Molek. Igra je skrbno naštudirana in pripravljena. V nedeljo dne 22. majnika t. l. se uprizori burka noviteta znanih pisateljev Kadelburga in Presberja „Črni madež“, ki je bila uprizorjena pred komaj dobrim mesecem na dunajskem gledališču. Predmet igri so stanovski predsodki. Sin starega plemiča barona Dühnena, ki je ponosen na svoje štirinajst generacij staro pokolenje, se zaroči s hčerjo majorja pl. Kuckrota. Stari baron Dühnen sicer dovoli zaročo, toda ne s posebnim veseljem. Ko pa izve, da se brat njegove bodoče sinuhe poroči s hčerjo navadnega plebejca, komercialnega svetnika Brinkmaxerja, tedaj začne vpiti, zakaj ga niso o tem preje obvestili, kajti s človekom, ki kupčuje s kravami, mlekom in sirom, on ne mara imeti nobenega stika. To bi bilo razžaljenje vseh njegovih slavnih štirinajstih prednikov. Ko pa se izve, da je Brinkmaxerjev sin poročen s črevljarjevo hčerko, tedaj odločno prepove svojemu sinu, da bi še kedaj mislil na poroko z nevesto, ki ima tako čudno sorodstvo. Poroka je bila zanj črna madež, ki bi ga spravil v grob. Baron Dühnen pa ima tudi hčer, ki je pred leti brez očetovega dovoljenja odšla v Ameriko. In ta hči pripelje svojemu očetu kot zeta nekega ameriškega advokata, čegar zunanost je še-le potrla starega barona. To je bil še-le prvi črni madež! Glavne uloge imajo gospodje: Danilo, Nučič, Povhe, Molek in Bukšek, in dame: gospa Bukšekova, gdč. Thalerjeva in gdč. Danilova. Sodeluje vse oboje. V torek dne 24. majnika t. l. kot zaključna predstava mariborske gledališke sezone: „Dramski in operetni večer.“ Celoten program se še pravočasno priobči. Predprodaja za vse tri predstave pri urarju gospodu Francu Burešu, Tegethoffova ulica 33.

Maribor. K protestantizmu sta prestopila H. Pfrimer, tehnik, sin mariborskega vinotrčca in bivšega deželnega poslanca, ter J. Zweifler, hčerka ravnateljca deželne vinorejske in sadjarske šole v Mariboru. Od katoliške vere odpadli Pfrimer se poteguje za službo pri c. kr. namestniji. — Suhe veje odpadajo.

Maribor. Pri pivovarnarju Götzju, kateri rad prodaja svoje pivo Slovincem, je uslužben kot uradnik neki Emil Schara, ki z veliko energijo sodeluje v vseh mariborskih nemškonacionalnih društvi. Najbolj se pa ta naš prijatelj briga za leitersberško slovensko šolo. Kot odbornik podružnice šulvereina za Karčovin in Leitersberg kaže svoje sovraštvo napram Slovincem. In slovenski pivopivci vse to mirno prenašajo?!

Ruše. Vinska kupčija se je baje v slavnih vinorejskih Halozah slabo obnesla. Pribogu možaka, in ruški Faustkraftmässer sta nakupila nekaj haložkega vina, in pri tej poskušnji vina je nastala tudi skušnja moči. Letele so zaušnice preko lica, drugi si je pa izvolil nalogo rabeljna. Ta praska je povzročila, da jima je izvošček s svojim truplom zavrl voz. Konec slučaja je bil, da se ti trije možakarji niso zavedli, ali so na severni osi, ali na južni osi sveta.

Vsak je ukrenil svojo pot, iskaje slavno nemčursko mesto Ptuj. Slava!

Velik požar v Hočah. Včeraj dne 17. maja popoldne ob ¼. uri je začelo goreti v listniku posestnika Ludvika Rečnika; njegov petletni sinček je zakuril z vžgalicami. Naenkrat je bilo celo poslopje v ognju. Ogenj se je razširil po bliskovno na sosednja poslopja. Rečnikov sinček je v listniko zgorel. Zgorelo je vsega skupaj 10 objektov. Škoda je velika. Poleg Rečnikovega sinčka sta se ponesrečila še dva druga ter so ju z rešilnim vozom prepeljali v mariborsko bolnišnico. Vsi posetniku so bili zavarovani.

Sv. Križ nad Mariborom. Shod obmejnih Slovencev pri Sv. Križu v nedeljo dne 22. t. m. bo sijajna manifestacija naše misli. Od vseh strani priglašajo dekleta svojo udeležbo. Naj torej ne manjka nobeno slovensko dekle od naše meje na tem shodu.

Jarenina. Po vsej Jarenini dobro znani gospod Bogomir Komauer je slavil dne 12. t. m. s svojo ženo Kunigundo v družbi svojih sorodnikov in prijateljev zlato poroko.

Jarenina. Še enkrat opozarjamo mladeniče Sl. gorice na mladeniški shod, ki se vrši v nedeljo dne 29. maja v Jarenini. Ob 10. uri je slovesno cerkveno opravilo, pri katerem pridiguje častiti gospod dr. Hohnjec. Takoj po cerkvenem opravilu velik mladeniški shod za mladeniče Slovenskih goric in okolice mariborsko. Če bo neugodno vreme, se vrši zborovanje v gostilni gospoda Orniga. Govorijo: dr. Hohnjec, urednik Kemperle, Žeboč in drugi mladeniški govorniki. Mladeniške zveze pozivljamo, da agitirajo za veliko udeležbo!

Ljutomer. K volitvam smo dobili še ta dopis: Tu so se vršile dne 12. t. m. občinske volitve. Bile so tokrat posebno zanimive, ker so se Nemci izvanredno trudili, dobiti še tretji razred. „Fakelug“ jim je torej splaval po vodi. Slovenci smo zmagali z veliko večino (62 glasov). Naši novo izvoljeni odborniki so gospodje: Babnik Ludvik, Rajh Alojz st., Seršen Franc in Zacherl Franc. Čast in slava vsem našim zavednim volilec! Posebno častno so bili zastopani volilci s Kamenščaka in Babinec. One trepetinovec, ki so se odpeljali ali se doma skrivali, si bomo prav dobro zapomnili.

Griže. Na binkoštno nedeljo proslavljali smo god farnega patrona sv. Pankracija. Slovesnost so še povečali vrli Orli s pokanjem možnarjev. Pa zgodilo se je nekaj žalostnega ali bolje rečeno surovega. Imamo nekaj takoimenovanih naprednih mladeničev, in ti so celo noč na cesti razgrajali, iskali tepeža, proti jutru pa s silo vlomili v mrtvašnico, pobili nekaj šip in ukradli smodnik. Lep napredek! Naznanilo se je sodniji. Pa bodeš vprašal, odkod ta surovost? Vsega je krivo liberalno ali brezverno časopisje, ki vedno smeši in zaničuje vse, kar napeljuje k poštenemu in bogoljubnemu življenju. Mnogi stariši sedaj žalostno vzdihujejo, kako so jim liberalci otroke zdvijali in zaslepili. Toda prepozno!

Teharje. Prihodnjo nedeljo dne 22. t. m. popoldne ob 3. uri bode poročal gospod državni poslanec dr. Benkovič o davku na vino in o drugih važnih zadevah državnega zbora; gospod Terglav pa o razmerah v deželnem zboru. Ta shod, ki se boče vršil na Opoki poleg Štor, v krčmi gospoda Sitarja, bode zaključil gospod učitelj Levstik s poukom o poljedelstvu.

Koroško.

Velikovec. Kurzovska slovenščina. Pred štirinajstimi dnevi je moral sodnijsko zaslišati na novo tukaj nastavljeni sodnik Pötsch neko Slovence, ki ni znala nemški. Predno je prisegla, ji je razložil pomen in važnost prisege. Kako dobro zna ta kurzovec slovenščino, dokazujejo sledeče njegove besede: „Govorite čisto in bolno (namesto polno) resnico! Vi ste bili večkrat „zamegovani“ (namesto zasmehovana) od poštnih gospodičen; gospod učitelj na narodnu šolu.“ To je zares nova slovenščina, ki je koroški Slovenci ne razumejo. Toda take slovenščine nam niso ustvarili naši slovenski pisatelji, pač pa nemški kurzovci. Zakaj nam ne daste slovenskih sodnikov?

Celovec. Prepri med nemškimi nacionalci po gostilnah so zadnji čas v Celovcu na dnevnem redu. V sredo večer dne 4. t. m. so se sporekli v klubovi sobi trije vsenemci, ki se niso mogli pomiriti do ½. ure zjutraj in so na ves glas kričali na Novem trgu. Redar je bil blizu, pa ni posegel vmes. Govorili so pač nemški. V nedeljo dne 4. t. m. sta si skoraj segla v lase v isti gostilni žena nekega celovškega stavbenika in neki mlad gospod, ki je zaklical dotični ženi: „Ne fiksirajte me, vi beštija!“ Prepri se je končal s tem, da so se trije možakarji spoprijeli. Tu di kultura.

Primorsko.

Liberalci in slovenska gimnazija v Gorici. Iz Gorice nam pišejo: Tu se je sestal odbor rodoljubov, ki je sklenil ustanoviti v Gorici novo slovensko gimnazijo in sicer že s početkom prihodnjega šolskega leta. Z ozirom na velike težkoče, ki jih morajo prestatiti slovenski dijaki z dežele na neslovenskih šolah, bi bilo pričakovati, da bodo vsi Slovenci v Gorici pozdravili z veseljem novo srednjo šolo, kjer se bodo mogli učenci izobražati v svojem materinem jeziku. — No, temu pa ni tako! „Soča“, ki je sicer tako rada polna narodnosti, je napisala fulminanten članek proti slovenski gimnaziji. Taki so liberalci: če je kaj

narodno, in sicer na ta način narodno, da morejo oni tam po svoji volji gospodariti, je vse dobro in gorje njemu, ki bi se upal pisati proti takemu podjetju. Tedaj so liberalci le narodni in kdor opozori iz krščanskega stališča na kak nedostatek, ta je že narodni izdajalec! „Soča“ pa hujska proti slovenski gimnaziji v Gorici in sedaj smo radovedni, kako jo bodo sodelili njeni narodni somišljeniki v Trstu in Ljubljani. — „Sočina“ struja je naenkrat pozabila na svojo narodnost iz samega razloga, ker je ideja ustanovitve nove gimnazije prišla iz Slovenske Ljudske Stranke. Tako daleč gre nestrpnost liberalnih narodnjakov proti takozvanim klerikalcem, da ne marajo od te niti — narodnih šol! Slovenska gimnazija v Gorici bo pa vseeno odprta. Našle so se že spretne učne moči za prvo leto. Določen je že tudi ravnatelj, o sebi gospoda šolskega svetnika profesorja Šantelna, ki je že dolgo vrsto let služboval na c. kr. gimnaziji v Gorici. — Liberalci pa so zopet enkrat pokazali, koliko velja njih narodnost. — Opomba ur.: Goriški liberalci so pač ravno taki kakor štajerski. Kakor goriški nočejo nič slišati o prepotrebni slovenski gimnaziji v Gorici, samo ker ne bodo pri novem zavodu brezpogojni vladarji, ravno tako se vežejo štajerski liberalci s štajercijanci in vsemi vragovi, ker nočejo naši poslanci biti pokorni par liberalnim sebičnim kričačem.

Najnovejši modernistični napad na papeštvo

Nemški moderni teologi so zdaj vrgli v stran svoje maske in začeli očitno boj proti papeštvu. Kar je začel pred dvema leti Merkle, vseučiliški profesor v Würzburgu, toda bolj skrivno in tajno, to sta začela v zadnjem času očitno dr. Schnitzer v Monakovem (med učenimi krogi od zadnje afere dobro znan), in pa dr. Hugon Koch, profesor bogoslovja v Braunsbergu. (Ni dvoma več, zdaj je popolnoma jasno, da si hočejo ti modernisti deliti svoj jako usodepolni in nevarni delokrog in po dogovorjenem programu in načrtu korakati proti svojemu cilju — seveda v prepud. Po vsej pravici lahko govorimo o triumviratu: Merkle, Koch in Schnitzer.

Kakor sem že rekel, je započel ta boj pred par leti Merkle. Kmalu so se pokazali sadovi Merklejevega napada. V njegove stopinje sta stopila Koch in Schnitzer in sta zavrgla papežev primat, to je pravice papeža. Da bi pa s tem večjim vspehom napredovala in ne omagovala na tej ne samo težavni, temveč tudi zelo nevarni poti, sta si Koch in Schnitzer razdelila delo. Schnitzer si na vso moč prizadeva v svoji reviji „Neues Jahrhundert“ ovreči, da, popolnoma izpodkopati in streti neovrgljiv dokaz iz sv. pisma za ustanovitev primata od Kristusa samega. Koch na drugi strani hoče in poskuša dokazati iz tradicije, to je iz cerkvenih očetov, da je dokaz za ustanovitev primata neosnovan, slab, prhljiv.

Razvidno je, kaj nameravata Koch in Schnitzer. Njun boj pa je zelo podoben boju, katerega so v 16. stoletju začeli in tudi trdovratno vodili reformatorji Luter, Kalvin in Cvingli, toda samo s to razliko, da ta dva moderna reformatorja ne pravita kakor Luter, da je papeštvo ustanovljeno od hudiča, temveč od ljudij; to pa zato, ker beseda „hudič“ ni več v modi v 20. stoletju.

Še nekaj drugega imajo ti moderni teologi skupnega z reformatorji 16. stoletja, to je nagib, povod v tem boju zoper papeštvo. Ta boj je njima samo sredstvo za dosego namena, kakor pri lutrovcih. V tem, ko tajita primat papežev, leži globoko nasprotje, velik kontrast s katoliško vero. Udomačiti in prenesti namreč hočeta moderno teorijo o razvoju na katoliške nauke in resnice, dogmatiko, moralo... S tem v zvezi je svojeglavna eksegeza sv. pisma in razlaga katoliških dogem v smislu modernizma. Ako pade papež, nezmojljv učenik in rebus fidei et morum, potem je odprta pot na vse strani kakor pri protestantih.

Ker pa je papeštvo proti takemu modernističnemu razvoju in ker je papeštvo močni jez, tista trdna skala, katero se zaman zaganjajo vse peklenke sile — non praevalent, zato mora pasti papeštvo. Torej: boj proti papeštvu je boj za existenco in neeksistenco krščanstva. P. H. K.

Razgled po svetu.

Hallejeva repatica in Bolgari. V sofijski „Večerni Pošti“ čitamo: „Neko društvo v Plevnu je sklenilo, da morajo biti vsi njegovi člani dne 19. maja vso noč zbrani v pivovarni „Lazarov“, da na najslavnejši način s čašami v rokah pozdravijo redkega gosta na temnem nebesnem svodu — Hallejevo repatico.

Sadovi se kažejo. Kakor na Francoskem, tako imajo v Italiji brezverci isti namen: da zastrupijo um in srce s krivimi idejami, zlasti protiverskimi, in tako mladi naraščaj naroda odtegnje verskemu vplivu. In res, v Raveni že vidimo, da se mnogi otroci ne nosijo več h krstu, da se pokapajo s civilnim pogrebom. Ta protiverski duh se razširja celo v šole, posebno v južnem delu Italije. Priznati moramo, da se besni sovražniki vere niso zastoj trudili in da njihovo razdiralno delo že poganja sadove.

Ne pozabite na Št. Ilj!

Trgovci pozor!

Prodajo se vsled dolgotrajne bolezni ravno na novo izgotovljeni trgovski prostori za trgovino mešanega blaga z deželni pridelki, trgovino s senom, zalogo piva itd. Trgovina ima 4 krasne izložbe dvojna steklena vrata, mostno tehtnico, ter stiskalnice za seno, vse to se nahaja v lepem slovenskem trgu na Sp. Štajerskem, na najboljšem prostoru, ob glavni cesti, tik farne cerkve in kolodvorske postaje. Več pove upravništvo „Straže“ v Mariboru. 63

Perilo

žensko in moško, kakor srajce, hlače in ovratnike, nadalje kravate, pase, rokavice, dežnike, solčnike, predpasnike in spodnja krila samo solidni fabrikat v velikanski izbiri in čudovito nizkih cenah se kupi v veletrgovski hiši 64

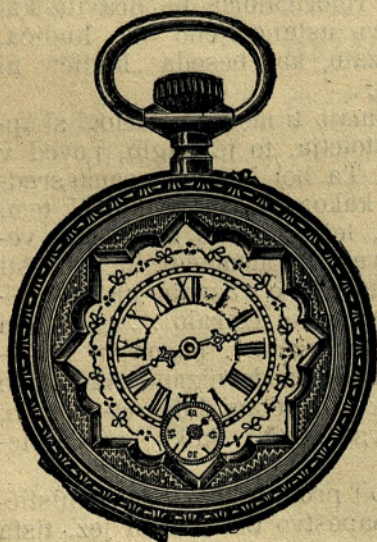
R. Stermecki, Celje.

Velikanska zaloga garnitur, zastorov in preprog 1 garnitura iz 1 prtica za mizo in 2 za posteljo skupaj K 9.—, fina K 10.—. Kambrkastih ostankov po 20 mt., trpežni, K 8.—, fini K 10.—, zelo fini K 12.—.

Narodni slikar in pleskar v Celju.

Izvršujem vsa v mojo stroko spadajoča dela. kakor cerkvene, sobne in dekoracijske slikarije, črkoslikarstvo na steklo, les itd. Prevzamem vsa stavbena in pohištvena pleskarska dela, katera izvršujem vestno in po najnižjih cenah. Vedno točno in najboljšo postrežbo, zagotavljam se priporočam č. duhovščini in cenjenemu občinstvu za mnogobrojna naročila.

Mihael Dobravc,
Gospiska ulica 5.

Svoji k svojim!

Urar, očalar in zlatar

Franjo Bureš

Maribor

Tegethofova cesta 33

pred kolodvorom, priporoča svojo bogato zalogo zlatnine, srebrnine, ur i. t. d. po najnižji ceni.

Gramofone s slovenskimi ploščami, čistim in jasnim glasom iz najboljših tovarn. Priznana najboljša igla za gramofone.

Popravila se točno in hitro izvršujejo.

Brzjavljiva: „Kamnoseška industrijska zadruga Celje“.

Prva južnoštajerska kamnoseška industrijska družba

Brzjavljiva: „Kamnoseška industrijska zadruga Celje“.

Edino narodno kamno-

seško podjetje v CELJU.

Stavbena in umetna kamnoseška
::: obrt s strojnim obratom. :::
Izvrševanje vseh stavbenih del:
kakor stopnic, fasad, podbojev,
pomolov, nastavkov itd. iz različ-
::: nih kamenov in cementa. :::

Specialna delavnica in pod-
barski atelje za umetna cerkvena
dela kakor: altarjev, obhajilnih
miz, prižnic, kropilnih in krstnih
::: kamnov itd. :::
Brušenje, puliranje in struganje
::: kamena s stroji. :::

Mnogoštevilna zaloga nagrobnih
spomenikov iz različnih marmornih
vrst granitov in sijenitov po razno-
vrstnih narisih in nizkih cenah.
Naprava zidanih ali betoniranih
::: rodbinskih grobišč (rakev). :::

Tlakovanje cerkva, dvoran in
hodnikov s šamotnim ali cementnim
::: tlakom. :::
Izdelovanje pohištvenih plošč iz
različnih najbolj idočih marmornih
::: vrst v vseh oblikah. :::
Popravljanje spomenikov, udela-
::: vanje napisov v iste. :::

Tužnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem pre-
žalostno vest, da je naša preljubljena mati, oziroma tašča in babica
Helena Puklavec roj. Klemenčič,

posestnica na Vitanu

dne 13. majnika, popoldne ob 4. uri, previdena s sv. zakramenti za umira-
joče, po dolgi mučni bolezni, v 65. letu svoje starosti mirno v Gospodu
zaspala.

Sprevodili smo jo k večnemu počitku v nedeljo, dne 15. majnika
popoldne na domače pokopališče.

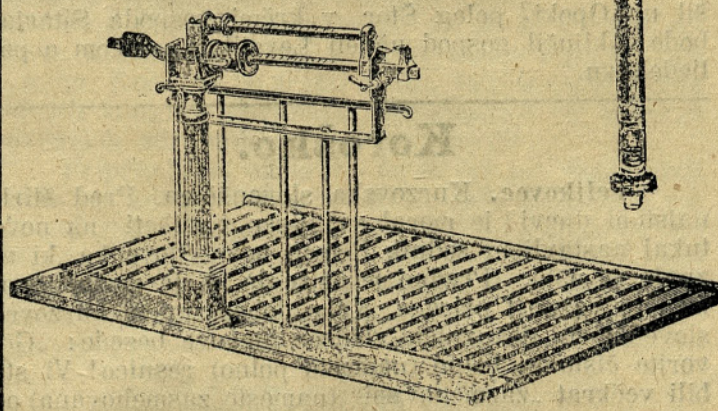
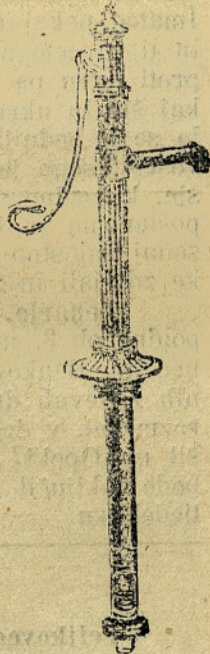
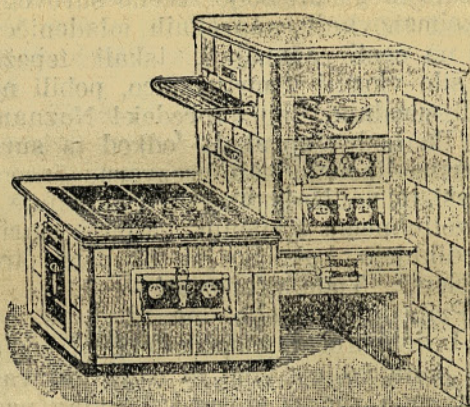
Za vse nam ob tej priliki izkazano sočutje, kakor tudi posebno
vsem, od blizu in daleč, ki so v tolikem številu vstrajali ure in ure, samo
da skažejo nepozabni nam rajniki zadnjo čast, izrekamo ob enem najiskre-
nejšo zahvalo.

Sv. Bolfenk na Kogu — Gradec, dne 16. majnika 1910.

Liza, Slavko in Jože
Tomazič,
Ivan Stampar, vnuki.

Ivan Tomazič, posestnik,
Ivan Stampar, posestnik,
svaka.

Anton Puklavec, deželni
vinarski pristav, sin.
Liza Tomazič, roj. Puklavec,
Ter. Stampar, roj. Puklavec,
Marija Puklavec,
hčere.

Stavbeni in umetni ključavničar, oblast.
koncesionirani vodovodni instalater

Ivan Rebek, Celje

Poljska ulica št. 14.

Se priporoča zadrugam, občinam, korporacijam in za-
sebnikom za cenjena naročila, namreč za navadne,
kakor tudi umetno izdelane železne ograje, kakor tu-
di vrata, bodisi za vrte, dvorišča, cerkve, grobove
itd., štedilna ognjišča vseh sistemov za zasebnike,
gostilne ali zavode. Prevzamem napeljavo vodovodov
iz studencev, vodnjakov s hidraličnimi vidri. Izde-
lujem vsake vrste tehtnice, tudi premostne (Brücken-
wagen), prevzamem iste kakor tudi uteže v popra-
vilo. Napeljujem strelovode ter prevzamem sploh vsa
v mojo stroko spadajoča dela in izvršujem ista točno
in solidno, vse po zmernih cenah.

Edina narodna trgovina čevljev
Štefan Strašek, Celje

priporoča svojo veliko zalogo vsakovrstnih čevljev za
gospode, dame in otroke; posebno čevlje za ples, bele
in lakaste po najnižji ceni!

Edina prodaja ameriških čevljev.

NAŠIM GOSPODINJAM

priporočujemo priznano najboljši pridatek za kavo
„ZAGREBSKI pravi FRANCK“ s kavnim
mličkom, kot izvrstni domači izdelek. 52